

RÉGI MESE

Az egykori Ghymes zenészei a Galánta melletti Taksonyban

A két sikeres bemutatkozás a Fonóban örömmel és lelkesedéssel töltötte el a Ghymes zenekar volt tagjait. A júliusi Taksonyi Falunapok egyik házigazdája, Buják Andor merész ötlettel újra összehívta egykori zenésztársait (Écsi Gyöngyit, Kiss Bernadettet, Béhr Lacit, Nagy Misit, Bohus Zoltán „Zumit”, Baráth László „Picit”, Rusznák Gábort, Buják Krisztiánt). Már csak egy prímás hiányzott – szerencsére „kéznel volt” a Fakó, majd a Bendő hegedűse, Bugár Zoli, aki fejből tudja egykori tanítómestereinek mindegyik számát. (A koncerten a Bendő bőgőse és cimbalmosa – a Csallóközi volt táncosa – is „kisegítette” a régi Ghymest.)

Buják Andor

Pukkai Attila

Ezen a meleg júliusi taksonyi estén a népzene ráhangolódást a Bendő zenekar táncháza biztosította. Így az apróságok is megismerhették a tánc örömeit, szüleik-kísérőik kezét fogva. Nyomban eszembe jutottak a 10-15 évvel ezelőtti hangulatos próbák az Ifjú Szívek pozsonyi székházában, amikor a Bugár-testvérek alkotta Fakó együtt tanult-próbált a Ghymessel. Akkor Pozsonyban még volt rendszeres táncház, melyre tudós vendégeket is elhívtak egy-egy beszélgetésre (jómagam nosztalgiával emlékszem vissza Bödök Zsigmond csillagászra, aki „mellesleg” a magyar Nobel-díjasokról írt könyvet). Kassán, Dunaszerdahelyen, Füleken, Zselízen s Komáromban is pezsgett akkor a néptáncos élet – legalábbis a mai állóvízhez képest, melybe a pénztelenség mellett a TV, DVD, és a csavargásra csábító világtévével is bizonyára belejátszik.

A többszöri sikeres visszatérés izgalmas kérdéseket is felvetett. Szarka-e, aki használja egy zoboralji falu, Ghymes nevét? (Az egykori Jugyik-táborok – a nyitrai magyar nyelvű pedagógusképző főiskola diákklubjának művelődési tábora – színhelyének neve egyébként szarvast jelent, s ezt a gondolatiságot szlovák neve, Jelenec is megerősíti.) Az alapító Szarka-testvérek – a mai Ghymes zenészei – szerint csak egy Ghymes létezik és létezett. A 10 egykori Ghymes-tag viszont úgy látja, hogy a régi Ghymes számai – melyek előben már alig hangoztak el az utóbbi évek koncertjein – ma is ugyanúgy vonzzák a közönséget, mint egykoron. A több száz néző a taksonyi szabadtéri színpad előtt ezt fényesen igazolta: a csallóközi falucsúfóló, a kőrispataki és maroszéki feldolgozás, a Régi Mese most is hatalmas tapsot kapott. (Eszünkbe jutott az egyik dunaszerdahelyi Zumi-koncert is, ahol a szerzői est versszövegek írására ihlette a fiatalokat. Csoda-e hát, hogy a lelkes mag egy hétig is együtt „bulizott”, s közben meglátogatta a dunaszerdahelyi próbákat, a Szóttos pozsonyi próbatermet, s beugrott a Ghymes pozsonyi táncházába is?)

Sok egykori ismerős és barát is feltűnt a taksonyi nézők között – köztük a Csallóközi Táncegyüttes és az Ifjú Szívek egykori táncosai, a hajdani Pántlika zenekar brácsása. A „veterán” KAFEDIKosokkal (a brünni egyetem magyar diákklubjának volt tagjaival) felidéztek az őrűsfalu/s/i, somodi és ghymes táborokat. Én magam is a 80-as évek második felében a tábortűz mellett ismerkedtem meg a Ghymes tagjaival. (S most együtt háborodtunk fel azon a „gyalázaton”, hogy Galántán és Komáromban is kapható Kozel sört már a budapesti Dréher gyártja...)

Felvidéken idén ismét megmozdult valami. Sok év szünet után ismét volt Zselízi Fesztivál és „Gombaszög” (igaz, ma már a Megasztár győzteseinek nevével csalogatják a nézőket, s az egykori országos néptáncos-népzene-sereg szemle néhány órás gálaprogrammá zsugorodott), az 55 éves nagyidai Ilosvai Táncegyüttes nagyszabású rendezvényvel emlékezett meg születésnapjáról – s összeállt a ré-

ESEMÉNYEK

gi Ghymes is. Reméljük, hogy a friss sebeket rövid időn belül békévé oldja az emlékezés, s egyszer ismét együtt láthatjuk a színpadon a régi és az új Ghymest. Egymásra mosolyogva, szerényen – mint egykor az örsújfalui diáktábor tábortüzénél, úgy 15 éve...

Záhonyi András

Nagykorú lett a Művészetek Völgye

A táncházmozgalom erdélyi, felvidéki és anyaországi képviselői az idei kapolcsi fesztiválon

---

Örvendetes hírről számolhatunk be az idén nagykorúvá vált „Kapolcs” kapcsán. Márta István és társai előléptetésben részesültek – gyűttmentekből gyűttmaradtak lettek...

Ennek öröme egy héten keresztül kerestük az utat vissza, a Boldogság Szigetére, a Paradicsomba. A paradicsomi állapotokat az anyag szintjén is megtapasztalhattuk: a kapolcsi kifőzde minden nap finom és kiadós, mégis olcsó paradicsomlevessel várta a szűkebb pénztárcájúakat (a jószívű szakácsnéninek köszönhetően a csőröbbaknak még hitelbe is jutott, melyet csak jövőre kell majd megadniuk...).

18 év nagy idő. A programok jellege ma is ugyanaz, mint a kezdetekkor: reggeli jóga, fazekas és keramikus vásár, ókori-középkori játszóház a kapolcsi Kastélyban, Zöld-udvar, filmvetítések, koncertek és színelőadások. Most a zenei és néptáncos események kavalkádjából következik egy rövid ízelítő.

Zenei események

A Völgyben idén is a koncertek (a Gamba Coc-tailtól Oláh Ibolyáig, a Jazzpressiontól Szalonna és Bandája örömméig és spontán táncházáig, a népzenei alapokról indult Lakatos Róbert Vonós-négyesétől a 20 éves Tükrös népzenei koncertjéig) vonzották a legtöbb látogatót.

Nagy sikert aratott még a Muzsikás előadása Bartókról, az eltűntnek hitt máramarosi zsidó zenéről és a moldvai zsolnárokról, a 30 éves Téka, Csík, az Egyszólam, a Makám, a RÉV és a Fonó zenekar, a Szeres Népzenei Együttes, a Szigony, a Kerekes Band, a Söndörgő, a Matokabinde, a Besh o droM,

az ír zenét játszó Bran, a Vodku v Glodku, a Hét-rét zenekar, Lovász Irén, Szalóki Ági, Berecz András, a Palya Bea – Szokolay Dongó Balázs duó, Herczku Ágnes és Nikola Parov, Ivánovics Tünde és Fábri Géza.

Kellemes meglepetést keltett az Udrub (egy Iránból elmenekült zeneszerző együttese), az etióp zenét játszó Shaibate, az Amadinda, a Vian Együttes, a Peregrinus, a Borago, a Szilaj Dobkör, a kalocsai Bures Banda, a Kampec Dolores, a morva Íva Bittová, Bakos Árpád kobzos trubadúr, Dininyés József daltulajdonos és a 20 gyerekes Olgyay-család zenés bemutatkozása.

Remek koncertet adott Peter Ralchev Quartettje, a szabadkai Lajkó Félix és zenekara (ők az öcsi kőfejtő holdtájakat idéző katlanjában léptek fel), a makedón Pro Etnos, a cimbalmos Balogh Kálmán és a dzsesszmuzikus Kovács Ferenc improvizációi, a Yengibarjan-trió, a Szilvási Gypsy Folk Band, a Romano Drom, a Gyass és a Fláre Beás zenekar.

Volt még Magyar História Kátai Zoltán énekmondóval, bizánci énekek a Szent Efrém Férfikar tolmácsolásában (a pulai templomban), mantraéneklés, mulatás operaénekesekkel, zenei nosztalgiazás (a Neil Young Sétány kapcsán most éppen Woodstockról), Pege és Dresch Quartet és Faludy-est Hobo előadásában.

Jól sikerült a multság a Szászcsávási Zenekarral, ahol közben táncolni is lehetett, no meg a tuvai Huun-Hur Tu zenekar, a Gypsy Cimbalom Band fellépése, a „Szerelem hava” – Kiss Ferenc és az Etnofon Zenei Társulás előadásában (az egykori Sebő Együttes-tag Palya Bea közreműködésével). A sokoldalú énekesnő a pulai éjszakában még egy „balkáni zenei gőzösre” is felszállt: „csácsogó madárkaként” hangjával hasított részt az égen Boban Markovic társaságában a csillagok felé.

Palya Bea

Ízelítő a további programokból

Volt még falutekergés és bortúra-tortúra az ÖrökségVölgy falvaiban, Tour de Völgy kerékpár-túra és Esti mese gyermekeknek, előadás az ősemberek barlangművészetéről, henna- és selyemfestés, retextil-kiállítás, dilettáns poéták versei („Sándor vagyok én is, ha nem is Petőfi” címmel), Szőcs Géza esszérovata a magyarság ’56-os golgotájáról, A Legyek Ura, Hamlet és Mrožek Mulatsága – Bárka Színház-módra, Cseh Tamásizmus, Godot Kávéház és Dumaszínház Monostorapátiban és Kocsis István monodrámája Árva Bethlen Katáról. Sok nézőt-ízlelőt vonzottak a Néprajzi Múzeum „vízálló” programjai és borai, a „sokadik típusú találkozások” (ÚrbázisSÉTA a Krétakör társulattal, illetve szakemberek idegenvezetésével).

Az egykori „Úrbázis”

Telihold 2006. április 13-án

Zajlottak a blueskocsmái beszélgetések is – pl. a modern keveréklényekről (lajhár + szarka), illetve a magyar pesszimizmusról (a pohár inkább félig tele legyen – s ne félig üres...).

Bemutatkozott a Magyar Hagyományok Szer-Tára és Szín-Tára Vigántpetenden, a volt Vajai-házban. Osváth Ilona viselet-kiállítása és Vincze Ildikó kerámiái színesítették a parasztbútorok, népművészeti ajándéktárgyak, rovásírásos faragások nyújtotta kínálatot..

Szerveztek még interaktív sétát az imakertben, láthattuk a Csángó-gálát és felvonulást, majd táncolhattunk a moldvai táncházban, illetve gyönyörködhettünk Petrás Mária csángó énekes és festőművész kiállításában.

Nagy tapsot kapott az Aranygyöngyös és Arany-sarkantyús néptáncosok bemutatója, a szarvasi Tessedik, a Sopron, a százhalombattai Forrás és az ajkai Apte néptáncgyűttestek bemutatkozása. („Cimbi”, a taliándörögdi Lőtér házigazdája idén is jóbarátait hívta meg, hogy a tánc ürügyén végigvezesse a nézőket a Kárpát-medencén. A soproniak Fajkus Attila zenekarának kíséretében gömöri, kalotaszegi, vajdaszentiványi táncokat mutattak be – egy regrutabál „ürügyén”, ahol sok szőlő- és árpalevet is fogyasztottak a távoli helyekről összesereglettek.)

A Völgy már csak ilyen. Profi és amatőr, rutinos és kezdő, idősebb és fiatal – így, együtt. Nincsenek biztonsági őrk a „sztárok” körül – egy „paradicsomi” kertben miért is lennének? Javaslom, hogy a „kinti” társadalom miniszterei is próbálják ki: játsszanak egész évben Kapolcsot. Ha megteszik, a végén még népszerűek lesznek...

Záhonyi András

A Háromszék Táncegyüttes ismét Budapesten

A XI. Duna Karnevál keretében nemcsak a Vörösmarty téren, a Margitszigeten és a Duna Palotában, hanem Budakalászon, Békásmegyeren, Dunakeszin, Mátyásföldön és Ürömon is megcsodálhatták a néptánc kedvelői a sepsiszentgyörgyi hivatásos táncegyüttes autentikus műsorát. A műsor keretében felcsíki, Küküllő-menti, ördögösfüzesi és marossárpataki táncokat láthattunk. Ivácson László koreográfus pergő összeállítása – melyet Molnár Szabolcs zenekara kísért – mindegyik helyszínen tapsra ragadtatta a nézőket.

A táncosok és zenekaruk az őrkői roma hagyományőrző csoporttal egy műsorrészben szerepeltek. Az őrkői táncokból pedig (melyekkel a nyáron a kommandói néptánc táborban egy egész héten át ismerkedhetnek az érdeklődők) a románost, a las-

sú cigánytáncot és a csingerálást láthattuk.

A fesztivál több napja alatt a közönséget magával ragadta a Bem Együttes hiteles pontozója, látványos kalotaszegi csárdása és legényese (amióta a csoport vezetői az egykori "háromszékes" Kiss István és párja, Demeter Erika, a fiatal táncosok sokat fejlődtek technikailag és mentálisan is). Érdekes volt hallani a KimNovak polgárpukkasztó, a fogyasztói társadalmat elítélő szövegeit (vezéralakjának, az egykori hivatásos néptáncos Novák Péternek ma is virtuóz éneke és tánctechnikája a fiatalokat állandó mozgásra „ingerelte”). A Duna Művészegyüttes „Nomád szenvedély” c. látványos műsora is sok tapsot kapott. Volt még ezen kívül pilisborosjenői bor, tocsni és szép, napfényes idő. Bárcsak minden tavaszinyári néptáncos rendezvényen így lenne!

A Margitszigeti Szabadtéri Színpadon már a botvgrádi bolgár, a swidniki lengyel, az athéni Hellenic s a szardíniai Kalagonis táncegyüttesek társaságában lépett a közönség elé a megfiatalodott Háromszék. A gálaműsor további részében a „Táncos Magyarok” c. tánckoncert – Mucsi János rendezésében és Mihályi Gábor koreográfiájával – történelmi képeket mutatott be a tradicionális és a polgáriasodott magyar táncagyományból. Kelet és Nyugat találkozásánál teljességükben maradtak fenn olyan tradíciók, mint a regölés és a regruták verbuválásakor eljárt verbunk. A műsor során bepillanthattunk egy reformkori bálba és a 70-es években a nagyvárosokban beinduló táncházba is.

---

30 éves a Kalamajka Táncház

A Molnár u. 9-ből - az Arany (János utca) 10-be. Ezzel a címmel jelent meg a zenekar legújabb CD-je, mely a táncháznak otthont adó egykori és a mostani kultúrház címére utal. Most a Kalamajka-táncház 30. születésnapjának eseményeiből következik egy rövid tudósítás.

Emlékezés a múltra

Kevesen tudják, hogy egykoron a Muzsikás játszott a Molnár utcában, s "csak" 28 éve vette át a

stafétabotot a Kalamajka. Zsuráfszky Zoltán "Zsura" és Fekete Antal "Puma" voltak az első táncházoktató „fecskék” – csak őket követte Janek Jócó, György Karcsi (aki építészként művelődéstörténeti és történelmi ismeretekkel is gazdagította ismereteinket, s az ELTE-kollégium tornatermében Székely Levente és barátai muzsikájára külön "tánctovábbképzésben" részesítette az egyetemistákat), Lévai Peti (aki a táncművészeti Főiskola tanárához méltóan nagyon komolyan vette feladatát: tánctanítás közben még fegyelmezett is...), Pál Misi s a mai táncmester, Bohus Gyuri.

A lányok a legtöbbet Redő Julitól tanulhatták, aki szinte beleszületett a Molnár utcai légkörbe, s ma is kiváló oktatótársa az Állami Népi Együttes tagjának, Bohus Györgynek.

Emlékezzünk meg a Halmos Béla előtti primásokról is: több évig Sipos János és Székely Levente volt a hegedűse az együttesnek. Berán István pedig több éven át a fúvós hangszereket kezelte.

Ezen a napon a "pipaszobában" nemcsak a dohányosok élhettek szenvedélyüknek, hanem az érdeklődők a Kalamajka-táncház archív felvételeibe is bepillanthattak.

Az ünnepeltek

Ötvös Györgyi – aki az alapítástól fogva segítenedzseli a táncházat és az Egyszólam-táborokat Váralján – rövid és frappáns köszöntőjében emlékezett meg a legörömtelibb pillanatokról. Sebő Ferenc – aki Halmos Bélával, építészhallgató társával először vitte az autentikus széki népzeneét a budapesti fiatalok elé – ünnepi beszédében köszöntötte a több száz vendéget. A születésnapitortából mindenkinek jutott 1-1 szelet – az est folyamán külön felköszöntött Halmos Bélának is, aki júniusban ünnepelte 60. születésnapját. Kívánjuk, éljen még további 60 évet!

Az est vendégei voltak még:

Az Üsztürü – ők most is a /magyar és román/ kalotaszegi, a vajdaszentiványi valamint a Küküllőmenti zene tolmácsolásában jeleskedtek. Egykor a kolozsvári táncházban és a Háromszék együttesnek is muzsikáltak.

A 20 éves Egyszólam Együttes (tagjai: Fábíán Éva – aki a Kalamajka énekesse és a gyerektáncházak

vezetője –, Juhász Zoltán, Berecz András, Sáringer Kálmán; a gyimesi és dunántúli dalok, énekek tartoznak a fő repertoárjukba).

A Téka Zenekar (ők is felidéztek 10-20 évvel ezelőtti "slágereiket": a nagysajói, a magyarbecsei, a bonchidai és a gyimesi gyűjtéseik anyagát).

A Mészáros zenekar a reggel 5-ig tartó mulatság táncházában jeleskedett.

Példamutató összetartás

Ezen a napon is bebizonyosodott, hogy a népzene-szek családja összetartó közösséget alkot: a kórházba került cimbalmosa, Petrovits Tamás miatt nehéz helyzetbe került Kalamajkát Kneifel Imre, a székesfehérvári Tilinkó zenésze segítette ki ezen az estén improvizatív cimbalomjátékával. Magyarosy András „Ánti” bőgős és Dövényi Péter „Döf” kontrás most is remekül tartották a frontot. Nyitrai Marianna és Hetényi Milán énekesek is ellátogattak a 30. évfordulóra.

Az ünnepségen megjelent fiatal és érettebb korú, együttesben táncoló és kezdő tánc házas, magyar és határon túli táncoslábú közönség kiválóan érezte magát a családi hangulatban. Nagy örömet okozott,

hogy személyesen is találkozhattunk Timár Sándorral, a magyarországi tánc házmozgalom egyik atyjával és Sebestyén Mártával, aki most "csupán" mint a Kalamajka tagjainak barátja volt jelen.

Ezen az estén mindenki odaülhetett Halmos Béla mellé, aki "túlórában" még fél hat után is örömmel kísérte az öltözőben az énekelni vágyókat.

Felmerült az ötlet, hogy a kezdő táncosok bátorítása végett érdemes lenne feleleveníteni a Kassák-klubban jól bevált hagyományt: Sebő Ferenc akkor minden táncrend előtt bemondta, hogy melyik (széki, kalotaszegi, dunántúli, Küküllőmenti stb.) rend következik. A dallamok "hasonlósága" (pl. a szilágysági és a kalotaszegi esetében) már többször is megtévesztette a bator, ám zeneileg nem tökéletesen felkészült tánc házasokat. Az együttesben táncolóknak persze erre a "súgásra" már nincs szüksége – azonban szerencsére a tánc ház kedvelők (akiknek elkél egy-két ilyen szakmai segítség) még náluk is többen vannak!

Záhonyi András

Őszentsége a XIV. Dalai Láma üzenete a magyarokhoz az 1956-os forradalom 50. évfordulója alkalmából

és egy magyarságtudomány szakos tanár szerény hozzáfűzése

Magyarok!

Bár népük nagy múltra tekint vissza, a szabadság és a demokrácia terén még fiatalnak számít.

Tisztelettel, de felhívnám excellenciád figyelmét arra a történelmi, ám nemigen hangoztatott tényre, hogy a magyar nép szabadságszerető volt mindig, s az úgynevezett „lovás-nomád” népek is, mint a szkíták is, és a hunok is, kik közül valók az őseink is, ezért mondható, hogy szkíta-hun-magyar folytonosság van, tehát e népek éppen szabadságszeretetükről is híresek!

A demokráciával, mely a többség akarata a

kisebbség felett, soha nem voltunk kibékülve! Mutasson nekem oly népeket, vagy olyan társadalmi berendezkedést mainapság, ahol a többség az értelmesebb, a jobb, a tudatosabb, a műveltebb, hogy az önfeláldozásról és a másokért éléstről már ne is beszéljünk! Ahol nem meghatározó a pénz, a hatalom, a siker szerepe! Ahol a sikert nem keverik össze a boldogsággal, ahol a becsvágy nem kekedik az önzetlen szeretet fölé! S ha egy-két néptöredéket lehet is óvatosan felelmegetni, az a népek tengerében csak kicsiny taraj a hullámhegyen. Nem az eszményekről, hanem a valóban működő társadalmi elvárásokról és az emberek ennek nyomán kialakított életviteléről beszélek!

ESEMÉNYEK

*Nálunk, szkítautód népeknél a hierarchia, a szent rend volt a meghatározó! Mi mindig kozmikus, vagyis isteni mérce szerint éltünk, az égi rendet valósítottuk, magas erkölcsiségünkkel, itt a földön! Népi kultúránkban ez ma is fellelhető! Népmeséink, festett fa kazettás mennyezeteink ábranyaga, pásztorfaragásaink, hímzéseink és nagyjaink által alkotott újabb művek, mint pl. Csontváry festészete, Bartók és Kodály művei, de Petőfi, Madách, Arany és a többiek is kozmikus mondani-
valójú életművet hagyott hátra!*

A lehetőség mindazonáltal eljött az önök számára, hogy kibontakoztassák képességeiket, és megmutassák a világnak szellemüket, kezdeményező-készségüket. Ehhez azonban az önbizalom elengedhetetlen.

Éppen ezért akármilyen nehéz is, bármilyen akadályos, nehézséggel néznek szembe, nem szabad, hogy elveszítsék a reményt és az elhivatottságukat.

Exellenciád nem tudhatja, de a XIV. század közepe óta, módszeresen irtanak minket is, kultúránkat és történelmünket például, egy MTA-nak álcázott, magyartalanító akadémia rombolja! Nyelvünket idegen nyelvként oktatják nekünk, nehogy tömegesen ráébredjünk, nyelvünk teremtető működésére! Így bizony nehéz még a reményt is megtartani, nemhogy elhivatottságot érezni! Ezért mondható ki, hogy ma, a magyarul beszélők többsége, nem magyar gondolkodású és tetteiben még inkább nem az!

Bizakodónak kell maradniuk. Egy tibeti mondás úgy tartja: „kilenc kudarc kilenc erőfeszítést jelent.”

Nos, a kilencen már jócskán túl vagyunk!

Biztos vagyok abban, hogy egy ilyen nagy múltú nemzet fényes jövő előtt áll.

De még nem látjuk a végét, bár az, kimenetelét tekintve, mi is tudjuk, hogy jó lesz!

Kérem, dolgozzanak továbbra is keményen, és távlatokban gondolkodjanak. Tartsák szem előtt azokat a nemes célokat, amelyek a közös érdeket

szolgálják. Az emberek sokszor - és ez a politikusokra különösen igaz - elvesznek az apró részletekben. Ez nem helyes. Gondolkodjanak távlatokban! Ez az én tanácsom.

Köszönöm!

2006 októbere Prága

Köszönjük, hogy együtt érez velünk, de a fentiek talán rávilágítottak arra, miért és kiknek vagyunk útban! Csakúgy, mint a tibeti nép! Bár, mint Ön is tudja, kozmikus értelemben, most itt a központ! Ezért is kell együttműködnünk, ezért is kell együtt tartanunk a szert, mert minden erőnek, mely a jót szolgálja, egyesülnie kell, bármilyen technikai keretek közt is nyilvánul meg, bármilyen tudati megközelítés is vezetett a jó felismerésére! Ez az igazi ökumené!

Hervay Tamás

2006. november 1.
Budapest

A Szent Korona tana mentén

Budapest (MTI) – A Szent Korona eszméje és tana mentén felépített új politikai intézményrendszer kíván alkotni egy hónapon belül a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 – jelentették be a Gyurcsány-kormány ellen tüntetőik szombat este a budai várban megtartott „alkotmányozó nemzetgyűlésnek” nevezett rendezvényen. A mintegy ezer ember előtt megtartott rendezvény fő üzenetét Toroczka László, a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 egyik politikai ügyvivője fogalmazta meg. „Nem ért véget a hatalom leváltását célzó háborúnk, azt folytatni fogjuk” – mondta. A Gyurcsány-féle Új Magyarországgal szemben, felépítjük a mi régi Magyarországotunkat” – tette hozzá.

ÉSZAK-MAGYARORSZÁG,
2006. okt. 30.